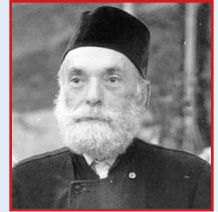

«Παρεμβαίνοντες...»

Νικόλαος Στάϊνχαρτ Διδάκτωρ Συνταγματικού Δικαίου

Ἡ φωτεινή αὐτὴ μορφή τῆς σύγχρονης Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, τὸ 1958 καταδικάστηκε σὲ καταναγκαστικά ἔργα, καὶ μέσα στὴν φυλακή, ὅπου ἔμεινε ἐξήμισυ χρόνια, ἀποφάσισε νὰ βαπτισθεῖ, «κάτω ἀπὸ τὴν μὴ τῶν δεσμοφυλάκων, στὶς 15 Μαρτίου 1960, ἀπὸ ἐπίσης κρατούμενο Ἱερομόναχο».

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ βασανιστήρια πὺ ἐξῆσε στὶς φυλακές, γιὰ τὴν Χριστιανικὴ του Πίστη, ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε, ὅτι ὁ ἀξιόλογος αὐτὸς διανοούμενος, στὶς 16 Αὐγούστου 1980 ἐκάρη Μοναχὸς στὸ Μοναστήρι τῆς Ροχίας στὴν Ρουμανία καὶ παρέδωσε τὸ πνεῦμα του στὶς **29 Μαρτίου 1989**.

Τὴν ὀλοκληρωτικὴ μοναχικὴ του ἀφιέρωση στὸν Θεὸ τὴν ἀπέδιδε ὁ ἴδιος στὴν ἐμπειρία πὺ ἐξῆσε μέσα στὶς φυλακές τῆς χώρας του.

Ὅταν συμπλήρωσε τὴν μαρτυρικὴ αὐτὴ ἐμπειρία του, δὲν δίστασε νὰ ὁμολογήσει στοὺς ἀδελφούς καὶ φίλους του:

• **«Δὲν** πρέπει νὰ περιοριζόμεστε στὰ λόγια, θεωρώντας πὺς οἱ φτωχοὶ καὶ πονεμένοι ὑπάρχουν μόνο στὴν φαντασία μας, ἀλλὰ πρέπει νὰ παρηγορήσουμε τὸν Χριστό, τὸν διπλανό μας, αὐτὸν πὺ ὑποφέρει μπροστὰ μας καὶ περιμένει ἐδῶ καὶ τώρα νὰ τὸν συμπονήσουμε. **Δὲν** εἶναι κακὸ νὰ θέλεις γενικὰ τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητας καὶ νὰ μιλάς γιὰ τὸ δίκαιο τῶν φτωχῶν καὶ τῆς ἐργατικῆς τάξης. **Αὐτὸ** ὅμως εἶναι τὸ εὐκόλο.

• **Τὸ** δύσκολο εἶναι νὰ μεταφέρεις τὸν παράλυτο συγκρατούμενό σου στὴν *τουαλέτα* τῆς φυλακῆς· νὰ δώσεις στὸν ἄρρωστο φυλακισμένο, πὺ δὲν μπορεῖ νὰ κατέβει ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, αὐτὸ πὺ θὰ σοῦ ζητήσῃ· νὰ ὑπομείνεις τὸ ροχαλητὸ τοῦ διπλανοῦ σου χωρὶς νὰ τὸν ξυπνήσεις· καὶ νὰ ἀκοῦς ὑπομονετικὰ τὸν ἀνυπόφορο πὺ δὲν σταματᾷ νὰ διηγεῖται τὶς δυστυχίες καὶ τὸν πόνο του.

• **Τὸν** διπλανό μας πρέπει νὰ βοηθήσουμε, αὐτὸν πὺ εἶναι γεμάτος πληγές, καὶ ἴσως *κουσούρια*, αὐθάδεια, ἀχαριστία, βρωμιὰ, πείσμα, ἀπαιτήσεις, αὐτὸν πὺ τίποτε δὲν τὸν εὐχαριστεῖ, αὐτὸν πὺ τὸ καλὸ πὺ τοῦ κάνουμε σίγουρα θὰ τὸ δεῖ μὲ μνησικακία καὶ εἰρωνεία, ἂν δὲν μᾶς βρῖσει κι ἀπὸ πάνω...

• **Μπήκα** στὴν φυλακὴ τυφλὸς καὶ βγαίνω μὲ τὰ μάτια ἀνοιχτά. **Μπήκα** κακομαθημένος καὶ βγαίνω γιαιτρεμένος ἀπὸ *νάζια* καὶ *καμώματα*. **Μπήκα** νευρικός καὶ εὐέξαπτος, εὐαίσθητος γιὰ *σαχλαμάρες*, βγαίνω ἀπαθής. **Πρὶν** μῶ, ὁ ἥλιος καὶ ἡ ζωὴ δὲν μοῦ ἔλεγαν τίποτε. **Τώρα** ξέρω νὰ ἀπολαμβάνω τὴν νοστιμιὰ μιᾶς φέτας ψωμιοῦ, ὅσο μικρὴ κι ἂν εἶναι. **Βγαίνω** καὶ νιώθω φίλος μὲ ὄλους· καὶ μὲ αὐτοὺς πὺ μὲ ἀγαποῦν, καὶ μὲ αὐτοὺς πὺ μὲ μισοῦν».

Ὁ Ἑρανιστῆς

† ὁ **Μητροπολίτης Κυπριανὸς**

18.11.2018 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ

